

Εποχιακά Δημοτικά Τραγούδια με τον π. Χρίστο Κυριακόπουλο (BΙNTEO)

/ [Ενορίες](#)

Μελωδικά άνθη της νεότερης δημοτικής ποιήσεως όπου οι τέσσερεις εποχές διανθίζουν τα βαθιά συναισθήματα που ωριμάζουν μέσα στο ανθρώπινο οικοσύστημα, ώστε να συμβαδίζει η φυσική πορεία της ζωής με την γνήσια ομορφιά του φυσικού περιβάλλοντος και το απερινόητο κάλλος της δημιουργίας.

Μουσικό αφιέρωμα, με εποχιακά δημοτικά τραγούδια της Πελοποννησιακής μούσας πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Πέμπτη 10 Οκτωβρίου, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Την επιμέλεια και παρουσίαση της μουσικής παράστασης, έκανε ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρίστος Κυριακόπουλος με τη συνοδεία ορχήστρας παραδοσιακών οργάνων. Στην ορχήστρα συμμετείχαν ο Κώστας Γιαννακόπουλος στο κλαρίνο, ο Κώστας Γεωργούλης στο βιολί, η Ιωάννα Ρήγα στο σαντούρι, ο

Ανδρέας Νιάρχος, κρουστά, φλογέρα, ο Γιαννούλης Μαργώνης στο λαούτο και ο Χρήστος Πανάγου στον ταμπουρά.

Το αφιέρωμα περιελάμβανε μελωδικά άνθη της νεότερης δημοτικής ποιήσεως που αποτυπώνουν την ένδοξη φυσιολατρία του ελληνικού λαού. Στα νεότερα δημοτικά τραγούδια, οι τέσσερις εποχές διανθίζουν τα βαθιά συναισθήματα που ωριμάζουν μέσα στο ανθρώπινο οικοσύστημα, ώστε να συμβαδίζει η φυσική πορεία της ζωής με την γνήσια ομορφιά του φυσικού περιβάλλοντος και το απερινόητο κάλλος της δημιουργίας.

Η ορχήστρα απέδωσε στην αυθεντική τους μορφή, 14 δημοτικά τραγούδια από την περιοχή του Μοριά. Ξεκινώντας με το τσάμικο «Τρεις μήνες έχει η άνοιξη», που εντάσσεται στα παραδοσιακά άσματα της αγάπης, του γάμου. Ακολούθησε το τραγούδι «Τρεις αντρειωμένοι βούλησαν», που διασώζει μνείες του ακριτικού κύκλου και υπάρχει σε διάφορες παραλλαγές.

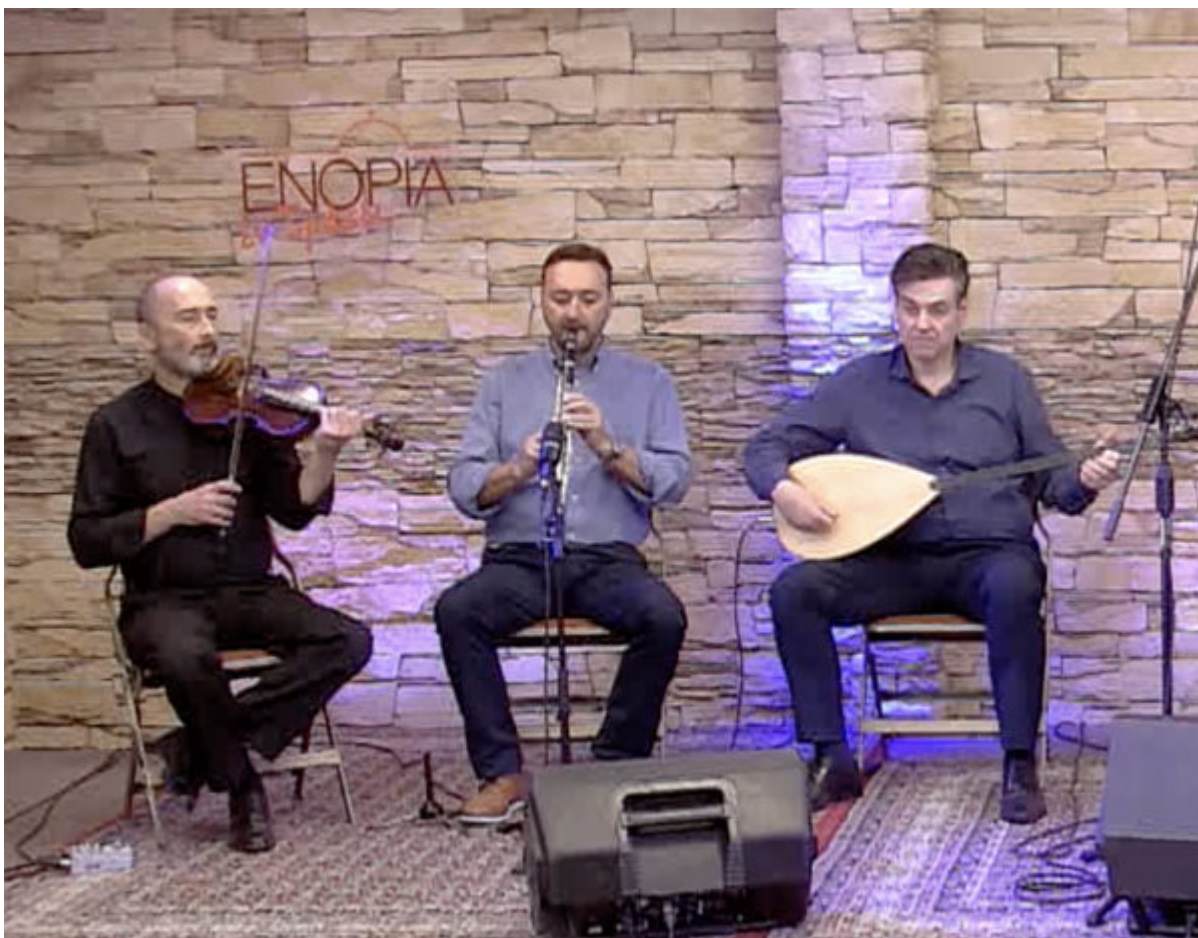

Στο επόμενο τραγούδι που παρουσιάστηκε «Ήθελα να ήμουν άνοιξη», η παραβολή με την άνοιξη και το καλοκαίρι, καθώς και με τα χειμωνιάτικα χιόνια, εξυπηρετεί την αλληγορία της ζωής και του φυσικού κύκλου. Στη συνέχεια το άσμα

«Πρασίνισαν τα κλαριά», όπου η άνοιξη εξεικονίζει τη γυναικεία ομορφιά και η ανθοφορία λειτουργεί ως μετωνυμία της αγάπης.

Άσμα καλοκαιρινό ήταν το επόμενο τραγούδι «Γενήκαν τα γεννήματα», από τα λεγόμενα του θερισμού, μια εργασία σκληρή και κουραστική. Ακολούθησε το πασχαλινό «Σήμερα Χριστός Ανέστη», καθώς το Πάσχα είναι κατεξοχήν ανοιξιάτικη γιορτή και τιμάται ακόμη και με μουσικοχορευτικές εκδηλώσεις.

Το αφιέρωμα συνεχίστηκε με το τσάμικο «Τούτο το καλοκαιράκι» και το άσμα «Και μια φορά ήμουν αουλί» που εισάγουν το θέμα του φτερωτού κόσμου και του μοναχικού κόσμου για τους πρωταγωνιστές της αγάπης. Το επόμενο δημοτικό «Περιβόλι ν-είχα, η πάπια μ'» αφιέρωμα και αυτό της φύσεως και της αγάπης, αναφέρεται αλληγορικά στο ανοιξιάτικο θέμα του ανθισμένου περιβολιού.

Ακολουθώς το άσμα «Εσείς πουλιά του κάμπου», τραγούδι της ξενιτειάς και της νοσταλγίας, όπου τα πουλιά γίνονται αγγελιοφόροι του πόθου και της πικρίας που νιώθει ο ξενοπαντρεμένος. Για να αποδοθούν στη συνέχεια το τσάμικο «Νερατζούλα φουντωμένη» και το καλαματιανό «Μια αυγούλα θε να σηκωθώ», εμπνευσμένα από τον φυτικό παράδεισο, όπου η φύση φέρεται ως καθρέφτης μιας υπερκόσμιας αρμονίας.

Το μουσικό αφιέρωμα συνεχίστηκε με το τραγούδι «Κάτου στον κάμπο τον πλατύ» και ολοκληρώθηκε με το πολύ γνωστό «Μου παρήγγειλε τ' αηδόνι» σε ρυθμό καλαματιανό, που συνοψίζει την ομορφιά ενός αληθινού τραγουδιού που εκφράζει πανανθρώπινες αλήθειες, γαληνεύει όλη την πλάση και απευθύνεται στα ουράνια δώματα.

